

Աշխատութեան Էջեր

Ճաթած Կարասը

Պատրաստեց՝ Թանհա Բագերթիք

Փոքրիկ

pokrig.org

Նոր բառերու հետ ծանօթանալ՝

- ճաթիլ —————> ճեղքուիլ, պայթիլ
- կարաս —————> հողէ մեծ աման (ջուրի, գինիի) ստեղծուած է
- ջրկիր —————> ջուր փոխադրող անձ
- ձող —————> բարակ երկար փայտ կամ երկաթ
- սուլէլ —————> սոյլ արձակել, փչել, շաչել
- սրունք —————> մարդկային մարմինի մաս՝ ոտքէն
մինչեւ ծունկը՝ ճուռ
- մեկնիլ —————> զատուիլ, բաժնուիլ, երթալ, հեռանալ
- կանգ առնել —————> կենալ, դադրիլ
- նշմարել —————> տեսնել, դիտել, նկատել
- ցնցուղ —————> ջրելու աման ծակոտկէն բերանով
- թերութիւն —————> պակասութիւն

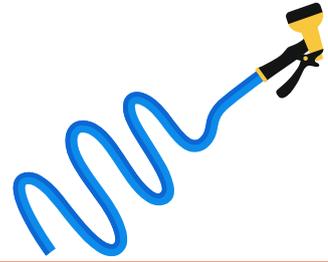
Յաւելեալ գիտելիք՝

պարտիզպան

բահ

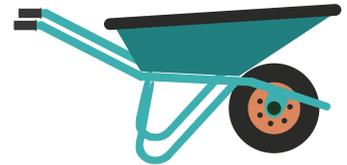
ջրփող

այգեգործական մկրատ

ցնցուղ

սայլ

արօր

ջերմոց

Պարբերութիւն լրացնել՝

Տիկին Շուշանիկ շատ կը սիրէ ծաղիկները: Երբ օդը կը սկսի տաքնալ, Տիկին Շուշանիկ տեսակ-տեսակ ծաղիկներու հունտերը կ'առնէ եւ կ'իջնէ պարտեզ ու կը սկսի.....

.....
.....
.....
.....
.....

Տրուած բառերով ամբողջացնել՝

Յետեւեալ նախադասութիւնները նախ սիւթէն օգտուելով՝ ամբողջացնէք:
Յետոյ նոյն նախադասութիւնները գրենք տրուած հակահիշներով:

առաջին

հին

ծեր

երիտասարդ

1

..... ջրկիր մը, ամէն օր գետ կ'երթար:

Երիտասարդ ջրկիր մը, ամէն օր գետ կ'երթար:

2

Գործը աւելի մէկուն ձգել պէտք է:

.....

3

Աշխատանքի օրն էր:

.....

4

Կարասը հարցուց.- Ինչո՞ւ կարասով մը չփոխեցիր գիս:

.....

Մտածումներ արտայայտել՝

1 Մտածենք մեր ազգականները կամ բարեկամները, որոնք որոշ տարիքի մը հասած են: Ուրեմն բաղդատենք այն բարեկամին անցեալի եւ այսօրուան վիճակը: Ինչէն ընելու կարողութիւնը ունէր, երբ աւելի երիտասարդ էր. իսկ հիմայ ինչէն կրնայ ընել:

.....

.....

.....

2 Եթէ ջրկիրը դուն ըլլայիր, ի՞նչ կ'ընէիր ճաթած կարասը. ինչո՞ւ:

.....

.....

.....

3 Եթէ կարասը դուն ըլլայիր, ի՞նչ կը զգայիր ջրկիրին պատասխանէն ետք:

.....

.....

.....

4 Ի՞նչ կը զգայիր, եթէ ջրկիրը քեզ նետէր:

.....

.....

.....

5 Կարգ մը թերութիւնները արգելք չեն բարի աշխատութիւններուն համար: Եթէ լաւատես ըլլանք, այդ թերութիւնները կրնան բարիք բերել: Այս ուղղութեամբ «Ճաթած Կարաս»ը լաւ օրինակ մըն է մեզի: Դուն ալ կրնամ օրինակ մը տալ:

.....

.....

.....

Լսելով ամբողջացնել՝

Ծերուկ ջրկիր մը, ամեն օր գետ կ'երթար, որպեսզի ջուր տաներ տիրոջ տունը: Ան ուսին վրայ կը կրեր մը, որուն երկու ծայրերէն կախուած էին երկու մեծ.....:

Ան երբ երիտասարդ էր՝ ծանր բեռը ուսերուն վրայ, զառ ի վար կը վազեր: Բայց հիմա, եւ յոգնած էր: Այլեւս ուսերը կը ցաւէին: Սրունքները տկարացած էին: Նոյնիսկ կարասներէն մէկն ալ ճաթած էր, եւ ջուր կը կաթեցներ: «Գործը աւելի մէկուն ձգել պետք է» խորհիլ սկսած էր վերջերս:

Աշխատանքի վերջին օրն էր, ծերունի ջրկիրը կարասներուն ջուրը պարպելէ ետք դուրս ելաւ, որպեսզի նստի եւ քիչ մը հանգչի շուքի տակ:

Այդ պահուն, ճաթած կարասը յանկարծ լեզու ելաւ եւ սկսաւ խօսիլ: Ջրկիրը զարմանքով նայեցաւ կարասին:

- Ներողութիւն կը խնդրեմ. կը , քեզ կ'անհանգստացնեմ, սակայն քեզի հարցում մը հարցնել կ'ուզեմ,- ըսաւ ճաթած կարասը:

Ջրկիրը ու ըսաւ.

- Դուն իմ մտերիմ բարեկամս ես: Հարցնո՛ւր, որքան որ կարենամ, կը պատասխանեմ հարցումիդ:

- Քանի մը տարիէ ի վեր էիր որ ճաթած էի: Ջուրը մինչեւ որ տիրոջ տունը հասցնէիր, կեսը կը պարպուէր: Ինչո՞ւ նոր կարասով մը չփոխեցիր զիս,- հարցուց կարասը:

- Նախ անգամ մը եւս միասին երթանք մինչեւ գետ, յետոյ պիտի պատասխանեմ հարցումիդ,- ըսաւ ջրկիրը:

Երբ գետ հասան, ջրկիրը կարասները լեցուց եւ ինչպէս միշտ, նոյնպէս՝ ճաթած կարասէն ջուրերը կաթեցնելով մեկնեցան դէպի տուն: Ճամբուն կեսին, պահ մը կանգ առաւ եւ նստաւ քարի մը վրայ:

- Յիմա,- ըսաւ ջրկիրը ճաթած կարասին,- ճամբուն նշմարեցի՞ր ծաղիկները, որոնք բոլորն ալ քու անցած տեղերը կը գտնուին: Չանոնք ես տնկեցի, որովհետեւ վստահ էի որ դուն ի պէս պիտի ջրէիր գանոնք: Երջանկութեամբ հառաչեց ջրկիրը եւ շարունակեց.

- Քու շնորհիւ, ամէն ամառ ծաղիկներուն գեղեցկութիւնը եւ անուշ հոտը վայելեցի: Քու թերութիւնը բերաւ ծաղիկներուս, հետեւաբար՝ ինծի: Բարեկամ, ահաւասիկ սորվեցար թէ թեզ ինչն է չեմ փոխած նոր կարասով մը:

